

Arkiv: <arkivID><jplD>
GBNR-123/45, FA-L42

JournalpostID:

Sakshandsamar:

Dato: 29.08.2023

Saksframlegg

Saksnr.	Utval	Møtedato
123/23	Utval for areal, plan og miljø	20.09.2023

Klage på vedtak om dispensasjon for oppføring av kai og flytebrygge - gbnr 123/45 Risa KOMMUNEDIREKTØREN SITT FRAMLEGG TIL VEDTAK

Klagen frå Statsforvaltaren i Vestland i sak 22/8219, datert 31.07.2023, vert teke til følgje.

Vedtaket datert 07.06.2023 vert gjort om og det vert gjeve avslag på søknad om dispensasjon frå arealføremål friområde, arealføremål bruk og vern av sjø og pbl. § 1-8 for oppføring av kai og flytebrygge.

Grunngjevinga går fram av saksutgreiinga.

Heimel for vedtaket er forvaltningslova § 33, jf. plan- og bygningslova § 19-2.

Utval for areal, plan og miljø 20.09.2023:

Handsaming:

Framlegg frå Sveinung Toft-V:

Klagen frå Statsforvaltaren i Vestland i sak, 22/8219 datert 31.07.2023 , vert ikkje teken til følgje.

Vedtaket gjort den 07.06.2023 i APM vert difor oppretthalde.

Grunngjevinga er som følgjer:

Utval for areal, plan og miljø meiner at klagen ikkje kjem med nye moment som gjer grunn til å endra på tidlegare vedtak. Det vert vist til at tiltakshavar mellom anna skal drive med fiske, og treng god og trygg tilgang til båt, og for å kunna transportera utstyr på ein trygg måte til og frå båt og naust.

Etter APM sin vurdering er det difor ein sakleg sammenheng mellom dispensasjonen som er gjeve i saka som no er påklagd, slik § 19-2 i plan- og bygningslova krev. APM meiner og at omsøkt tiltak vil forbetre bruken og funksjonaliteten til eksisterende naust. Utvalet kan heller ikkje sjå at tiltaket vil vera til hinder for ålmenn ferdsel i dette strandområdet.

Framlegget vart samrøystes vedteke.

Kommunedirektøren sitt framlegg fekk ingen røyster og fall.

APM- 123/23 Vedtak:

Klagen frå Statsforvaltaren i Vestland i sak, 22/8219 datert 31.07.2023 , vert ikkje teken til følgje. Vedtaket gjort den 07.06.2023 i APM vert difor oppretthalde.

Grunngjevinga er som følgjer:

Utval for areal, plan og miljø meiner at klagen ikkje kjem med nye moment som gjer grunn til å endra på tidlegare vedtak. Det vert vist til at tiltakshavar mellom anna skal drive med fiske, og treng god og trygg tilgang til båt, og for å kunna transportera utstyr på ein trygg måte til og frå båt og naust.

Etter APM sin vurdering er det difor ein sakleg sammenheng mellom dispensasjonen som er gjeve i saka som no er påklagd, slik § 19-2 i plan- og bygningslova krev. APM meiner og at omsøkt tiltak vil forbetre bruken og funksjonaliteten til eksisterende naust. Utvalet kan heller ikkje sjå at tiltaket vil vera til hinder for ålmenn ferdsel i dette strandområdet.

Saksopplysningar

APM saknr. 091/23

Tiltak: Eablering av kai og flytebryggje

Søknadstype: Dispensasjon

Eigedom: 123/45

Adresse: Eigedommen har ingen adresse, bruksnamn er Soltun

Tiltakshavar/eigar: Dag Unnar Mongstad

Klagar: Dag Unnar Mongstad representert av advokatfirmaet Harris

Saka gjeld klage på vedtak fatta av utval for areal, plan og miljø, sak 091/23, om godkjent dispensasjon for etablering av kai og flytebryggje med vilkår.

APM sitt vedtak av 07.06.2023 har følgjande ordlyd:

«Med heimel i plan- og bygningslova § 19-2 vert det gjeve dispensasjon frå plankravet og frå arealføremål «friområde», arealføremål «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsone» og pbl.§1-8 for oppføring av kai og flytebrygge. Vedtaket om dispensasjon er på følgjande vilkår:

- Kaien skal reduserast frå 30m² til maksimum 25 m².
- Flytebryggja skal reduserast til maksimum 12 m²»

Grunngjevinga til APM er som følgjer:

Grunngjevinga for å redusera storleiken på flytebryggja og kaien er å redusera påverknaden på

strandområdet på staden.

Utvalet meiner at omsyna bak byggjeforbodet langs sjø ikkje vil verta sett vesentleg til side ved at det vert gjeve dispensasjon i denne saka, jf. pbl § 19-2, og at fordelane ved å gje dispensasjon er klart større enn ulempene. Situasjonen er at grunntilhøva gjer det vanskeleg å bruke naustet i tråd med føremålet sitt. For å kunne nytta naustet på ein trygg og god måte treng tiltakshavar omsøkte tiltak. Slike tilhøve må kommunen kunna vektleggja som ein fordel i dispensasjonsvurderinga.

Alternativet er at naustet ikkje kan brukast på ein trygg måte i tråd med godkjent formål. Viss tiltakshavar berre skal ha båten i småbåthamna får han ikkje brukt naustet slik det er tiltenkt, med lagring og henting av mellom anna tunge fiskegarn, teiner og ruser med vidare til og frå båten sin. Sidan det er naust på staden vil ikkje tiltaka medføre noko vesentleg endring av strandsona, og vil heller ikkje verka privatiserande i særleg grad. Vilkåra for dispensasjon frå byggjeforbodet i strandsona skal difor vera oppfylt.

Utvalet er samd med administrasjonen i at omsyna bak arealformålet ikkje vil verta sett vesentleg stil side, jf. pbl § 19-2, når det gjeld arealformålet «Bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsona». Det vert vist til at sjøarealet inntil naustet ikkje er eigna til ferdsle og fiske. Og heller ikkje bading, slik det er i dag, fordi det er grunt og fullt av glatte steinar. Ved maksimal fjøre flyt ikkje båten inntil opptrekket, så då må naustbrukarane ned i fjøra for å gå om bord. Bileta vedlagt søknaden viser tydeleg at arealet i sjø ikkje er eigna til bruk i samsvar med arealformålet i kommunedelplanen. Desse fordelane må leggest vekt på i dispensasjonsvurderinga og inneber at fordelane er klart større enn ulempene.

Når det gjeld dispensasjon frå arealformålet på land så meiner utvalet at omsyna bak arealformålet ikkje vil verta sett vesentleg til side, jf. pbl § 19-2. Det vert vist til at terreng og tilgjenge for ålmenta må vurderast konkret opp mot det som blir omsøkt. I dette tilfellet så skal tiltaka ikkje plasserast på areal der det er mogleg å gå. Arealet er lite tilgjengeleg for ålmenta i dag. Grunnen til dette er at det er bratt, noko klagen viser med mange bilete. Ålmenta sin ferdselsrett vert difor i liten grad råka av omsøkt tiltak, tvert i mot vil omsøkt tiltak gjera det enklare for alle å koma til ved sjøen på denne staden.

Fordelane ved å gje dispensasjon er etter dette klart større enn ulempene, jf. pbl § 19-2, og vilkåra for å gi dispensasjon er oppfylt.

Klage

Kommunen har mottatt klage frå Statsforvaltaren i Vestland over vedtak fatta av utval for areal, plan og miljø den 07.06.2023.

Klagerett og klagefrist

Statsforvaltaren i Vestland har klagerett som sektorstyresmakt.

Vedtaket er sendt ut den 11.07.2023. Klagen er mottatt den 31.07.2023 og er mottatt innan fristen.

Vidare sakshandsaming

Om klagen ikkje vert teke til følgje vert saka sendt Statsforvaltaren i Vestland for endeleg avgjerd så snart møtebok ligg føre, og seinast innan 2 veker etter møtedato.

Om klagen vert teke til følgje, vert vedtaket eit nytt enkeltvedtak som partane kan klaga på. Vedtaket skal sendast til Statsforvaltaren i Vestland til klagevurdering. Som følgje av at det er Statsforvaltaren i Vestland som er klagar, vert klagesaka vidaresendt til departementet for oppnemning av setjestatsforvaltar.

Planstatus

Eigedommen ligg i regulert område innanfor det som i reguleringsplanen for Rissundet (plan-id: 1263-28091977) er definert som «friområde» på land. Arealformål i sjø er ikkje regulert i reguleringsplan. Formål i sjø er sett av til «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsone» i kommunedelplan for Lindås.

For vidare saksutgreiing viser vi til vårt saksframlegg av 07.06.2023 og saksnr. 091/23.

Klagegrunnar

Klagen er i hovudsak grunngjeve med følgjande:

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak føresegna det vert dispensert frå, omsyn til plan- og bygningslova sine formål eller nasjonale eller regionale interesser, ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. plan- og bygningslova (pbl.) § 19-2 andre ledd.

I 100-metersbeltet langs sjø skal det alltid takast særleg omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser jf. pbl. § 1-8 fyste ledd. Strandsone skal generelt haldast open og privatisering og nedbygging skal unngåast. Forbodet i § 1-8 andre ledd skal vege tungt.

Eventuelle avvik frå dette forbodet skal som hovudregel skje gjennom ordinær planlegging, ikkje som dispensasjon, jf. Ot.prp.nr 32 (2007-08).

Statsforvaltaren rådde ifrå dispensasjon i saka i brev datert 05.01.23. Der skreiv vi mellom anna: *«Det er naudsynt med dispensasjon frå pbl. § 1-8, i tillegg til arealformål på land og i sjø. Det ser også ut som det er eit plankrav for tiltak i friområdet i reguleringsplanen. Det aktuelle området er urørt, bortsett frå naustet med båtopptrekk. Området er lite privatisert i dag. Brygga skal ligge vest for naust, festa i urørt svaberg. Etter det vi kan sjå er området utanfor naustet og i området det kaien er søkt om, grunt og eigna for vassing og leik i fjæra. Slike område kan også vere viktige for naturmangfaldet. Statsforvaltaren si vurdering er at området har gode strandsonekvalitetar som vil verte redusert ved å oppføre kai og flytebrygge. Vi meiner dei omsøkte tiltaka vil føre til meir privatisering og nedbygging av verdifull strandsone.*

Vi viser også til at det er etablert ein småbåthamn i nærleiken og at kommuneplanen ser ut til å opne for å planlegge for ei utviding av denne. Om det er naudsynt med fleire båt plassar i området bør dette vurderast i ein reguleringsplan, i samsvar med overordna plan.»

Kommunen skriv i si grunngjeving av vedtaket at dei meiner arealformåla ikkje vert vesentleg sett til side fordi dei meiner at «sjøarealet inntil naustet ikkje er eigna til ferdslе og fiske. Og heller ikkje bading, slik det er i dag, fordi det er grunt og fullt av glatte steinar.» Statsforvaltaren er ikkje samd i dette. Grunne områder eigner seg vanlegvis godt til bading og rekreasjon, sjølv om ein må fote seg med varsemnd. Det bratte svaberget er eit viktig landskapselement som vil verte negativt påverka av nybygg. Naustet er i dag eit privat bygg, men folk kan likevel ferdast rundt det. Nye byggjeplanlegg vil auke privatisering av området. Det ser også ut som det er mye bratt strandsone i området, men at dette er eit område ein kan gå ned til.

I vedtaket er det gitt dispensasjon til eit mindre tiltak en det er søkt om. Dette vil gjere tiltaka mindre dominerande og beslaglegge mindre areal. Vi vurderer likevel at tiltaka vil auke privatiseringa av området, endre landskapet sett frå sjø og beslaglegge verdifull strandsone. Vi vurderer at verdiane i strandsona blir vesentleg satt til side ved at det er gitt ein dispensasjon i saka.

Statsforvaltaren si vurdering er at arealformål på land og i sjø vert vesentleg sett til side ved ein dispensasjon i saka. Det same gjeld reglane om byggeforbod og dei nasjonal omsyna i strandsona jf. pbl. §§ 1-8 og 19-2, andre ledd første setning.

I tillegg kan Statsforvaltaren ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd, andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er ikkje oppfylte. Statsforvaltaren finn difor å måtte klaga på Utval for areal, plan og miljø sitt vedtak av 07.06.2023, saknr. 091/23.

Statsforvaltaren ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Det vert vist til klagen i sin heilskap som følgjer vedlagt.

VURDERING

Kommunedirektøren viser til vurderinga som vart gjort ved handsaminga av søknaden og legg denne til grunn. Det vart gjort følgjande vurdering:

Dispensasjon frå pbl.§1-8

Det generelle byggeforbodet i strandsona følgjer av pbl.§1-8. Det går her fram av første ledd at det i 100-metersbeltet langs sjø og vassdrag skal takast særleg omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. Vidare er det presisert i andre ledd at tiltak ikkje kan setjast i verk nærmare enn 100 meter frå strandlinje.

Utgangspunktet er at det ikkje er opna for etablering av tiltak, og det er følgjeleg søkt dispensasjon frå pbl.§1-8.

Det går fram av pbl.§ 19-2 andre ledd at dispensasjon ikkje kan bli gjeve dersom omsyn bak regelen blir «vesentlig tilsidesatt». Fordelane med å gje dispensasjon må vidare vere «klart større enn ulempene».

Spørsmålet er først om omsynet bak pbl.§ 1-8 vert vesentleg sett til side som følgje av tiltak.

Det er her tale om å etablere ei kai/brygge opplyst med storleik på 31 m², samt flytebrygge opplyst med storleik på 18 m². Det er på det reine at dette er tiltak som vil kunne påverke strandsona.

Det er her tale om å etablere ei kai/brygge opplyst med storleik på 31 m², samt flytebrygge opplyst med storleik på 18 m². Det er på det reine at dette er tiltak som vil kunne påverke strandsona.

Ansvarleg søkjar har vist til at eigedom allereie er bygd ut med naust, og tiltak vil bli tilpassa eksisterande bygning og terreng. Det er på bakgrunn av dette vist til at tiltak ikkje vil medføre auka privatisering av strandsona, eller påverke natur- og kulturmiljø i større grad enn det er i dag. Vidare er det vist til at ålmenta vil kunne nytte området etter tiltak, og at tiltak vil legge positivt til rette for ålmenta sin bruk av området.

Kommunen er samd i at eigedom til ei viss grad er privatisert allereie i dag. Tiltak er vurdert til å medføre auka belastning. Det er jamvel ikkje vurdert at tiltak vil setje omsyn bak pbl.§ 1-8 vesentleg til side.

Spørsmålet er vidare om fordelane med tiltaket er klart større enn ulempene.

Ansvarleg søkjar viser til at tiltak legg til rette for at naust kan betre nyttast til tiltenkt føremål, og at tiltak dermed tener eksisterande bruk av eigedom. Vidare er det vist til at det er særst grunt ved fjære sjø, og at etablering av tiltak vil sikre ein betre og tryggare tilkomst til båt. Det er òg vist til tidlegare godkjende tiltak i nærområdet, og at tiltak ligg i sone 2 i statlege planretningslinjer for differensiert forvaltning i strandsona.

Administrasjonen er samd i at kai og flytebrygge på generell basis vil kunne tene føremål til ein nausteigedom, ved at ein sikrar tilkomst og ein stad å legge til med båt. At tiltak tener føremål til eigedomen på land, talar for å gje dispensasjon.

På den andre sida må dispensasjonen vurderast konkret ut frå dei aktuelle forholda for eigedomen. Skissert tiltak ligg svært nært område som er avsett til småbåthamn. Det er dermed tatt konkret stilling til kvar ein ynskjer etablering av slike tiltak i kommunedelplan. Sjå meir om dette under dispensasjonsvurdering av arealføremål i sjø. Dispensasjon frå pbl.§ 1-8 i tilgrensing til småbåthamnrområde vil føre til auka utbygging av strandsona i området. Dette er vurdert som uheldig ut frå føringar som er gjort i overordna plan for utnytting av strandsona.

Ansvarleg søkjar viser til at tiltak ikkje medfører auka privatisering av eigedom. Administrasjonen vurderer her at det er tale om eit relativt stort inngrep i strandsona. Kai er opplyst med storleik på 31 m², og flytebrygge er opplyst til 18 m². Det er i søknad vist til at området ikkje er urørt, ettersom eigedomen er bygd ut med naust. Ut frå innsendt dokumentasjon vurderer administrasjonen område som urørt, ettersom det er tale om å etablere tiltak på nytt areal som det ikkje pr. i dag er etablert tiltak på. Dette er vidare presisert av Statsforvaltaren i Vestland ved uttale. Administrasjonen vurderer at tiltak vil påverke landskap i strandsona, og vidare føre til auka privatisering av eigedomen sett mot dagens situasjon. Det at det i dag er etablert naust, medfører ikkje at nye tiltak ikkje vil føre til auka privatisering, ettersom det er tale om ei vidare utbygging av eigedomen i strandsona.

Sett under eitt skal kommunen vurdere dispensasjon ut frå omsyn som er skissert innleiingsvis. Administrasjonen vurderer at tiltaket vil kunne bidra negativt til stykkevis nedbygging av strandsona i området. Vidare er det vurdert at tiltak vil føre til auka privatisering av strandsona.

Etter ei samla og konkret vurdering er fordelane ved å gje dispensasjon ikkje vurdert å vere klårt større enn ulempene, jf. pbl.§19-2.

Det er ikkje gjort nærmare vurdering etter §19-2 første ledd, ettersom vilkår i andre ledd ikkje er oppfylt.

Etter ei samla og konkret vurdering finn kommunen at vilkåra for å gje dispensasjon frå pbl.§1.8 ikkje er oppfylt. Søknad om dispensasjon vert avslått.

Dispensasjon frå arealføremål «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsoner»

Arealføremålet følgjer av pbl.§11-7 andre ledd nr.6. Det er her vist til underføremål som ferdsel, farleier, fiske, akvakultur, drikkevatt, natur- og friluftsområde, kvar for seg eller i kombinasjon. Føremål vert nytta til å planlegge sjøareal, overgang mellom sjø og land, samt sjønære landareal, jf. Ot.prp.nr.32 (2007-2008) s.216. Omsyn til strandsona må følgjeleg vurderast som ein del av det aktuelle arealføremålet. Dette inneber at ein del av omsyn vurdert under pbl.§1-8 vert aktuelle òg her.

Spørsmålet er først om omsynet bak arealføremål vert sett vesentleg til side, som følgje av dispensasjon.

Tiltak er i strid med arealføremål, ettersom det ikkje er i samsvar med omsyn bak «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsoner», eller underføremål som er vist til i pbl.§11-7 andre ledd nr.6. Ansvarleg søkjar vurderer dispensasjonane under eitt. Det er relevant å sjå til argumentasjon som er vist til ovanfor knytt til pbl.§1-8. Kommunen legg på same grunnlag som ved vurdering av pbl.§1-8 til grunn at tiltak ikkje set arealføremål vesentleg til side. Spørsmålet blir vidare om fordelane ved å gje dispensasjon er klårt større enn ulempene.

Kommunen legg her vekt på at tiltak er i direkte strid med arealføremål. Det er i utgangspunkt ikkje lagt til rette for etablering av slike tiltak under «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsoner». Dette følgjer direkte av føresegn 5.2 i kommunedelplan for Lindåsosane, Lygra og Lurefjorden. Grunnlag for å gje dispensasjon frå arealføremål er vurdert ytterlegare svekka ved at tiltak er plassert svært nær arealføremål («småbåthamn»), område «SHe» og «SBH2». Dette indikerer at det i kommuneplan er tatt konkret stilling til kvar ein ynskjer at slike tiltak skal vere plassert. Kommuneplan legg altså til rette for etablering av flytebrygge innanfor dette området, som ligg om lag 50 meter i luftlinje frå gbnr.123/45. Dispensasjon frå arealføremål i den konkrete saka er vurdert som uheldig ettersom det bidreg til ei stykkevis nedbygging av strandsona, som òg er eit vurderingsmoment ved arealføremålet i sjø. Dei konkrete forholda talar i mot å gje dispensasjon frå arealføremål «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsoner».

Administrasjonen si vurdering er at fordelane ved å gje dispensasjon frå arealføremål «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsoner» ikkje er klårt større enn ulempene, jf. pbl. § 19-2 andre ledd.

Det er ikkje gjort nærmare vurdering etter § 19-2 første ledd, ettersom vilkår i andre ledd ikkje er oppfylt.

Etter ei samla og konkret vurdering finn kommunen at vilkåra for å gje dispensasjon frå arealføremål «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsoner» ikkje er oppfylt. Søknad om dispensasjon vert avslått.

Dispensasjon frå «friområde» i reguleringsplan

Friområde ligg som underføremål til grønstruktur, jf. pbl. § 12-5 andre ledd nr.3 for reguleringsplan. Overordna omsyn med arealføremål er at det skal leggjast til rette for ålmenta sin uhindra bruk av området til rekreasjon, leik, idrett og opphald.

Spørsmålet er først om omsynet med arealføremålet vert sett vesentleg til side som følgje av dispensasjon.

Det er vist til at skissert tiltak ikkje vil ha negative følgjer for ålmenta sin rett til bruk av området. Det er vist til at tiltak vil bidra positivt for ålmenta sin moglegheit til bruk av området.

Administrasjonen vurderer tiltak som privatiserande for eigedom, jf. tidlegare drøfting. Det er jamvel ikkje vurdert at skissert tiltak sett omsyn bak arealføremål «friområde» vesentleg til side, jf. pbl. § 19-2 andre ledd.

Spørsmålet er vidare om fordelane ved å gje dispensasjon er klårt større enn ulempene.

Det er i søknad vist til at området vil kunne nyttast av ålmenta etter etablering av tiltak, og følgjeleg at det ikkje er til hinder for omsyn som ligg bak arealføremål «friområde». Det er vidare klårt at eventuelle tiltak etter plan- og bygningslova ikkje vil endre avsett arealføremål for området. Bruken av området jf. «friområde» skal dermed ikkje verte endre som følgje av eventuelle løyve. Det er vurdert som positivt at det er lagt opp til at tiltak vil kunne nyttast for ålmenta.

Som vurdert ovanfor under dispensasjon frå pbl.§1-8 og arealføremål «bruk og vern av sjø og vassdrag med tilhøyrande strandsoner», er det jamvel vurdert at tiltak vil medføre ei auka privatisering av eigedomen. Privatisering av eigedomen kan folkast som eit form for hinder for rekreasjon, leik, idrett og opphald på området. Administrasjonen si vurdering er at auka privatisering av eigedomen innanfor arealføremålet, er i strid med omsyn bak arealføremålet.

Administrasjonen si vurdering er at fordelane ved å gje dispensasjon frå arealføremål «friområde» ikkje er klårt større enn ulempene, jf. pbl.§19-2 andre ledd.

Det er ikkje gjort nærmare vurdering etter §19-2 første ledd, ettersom vilkår i andre ledd ikkje er oppfylt.

Etter ei samla og konkret vurdering finn kommunen at vilkåra for å gje dispensasjon frå arealføremål «friområde» ikkje er oppfylt. Søknad om dispensasjon vert avslått.

Vurdering i klageomgangen

Kommunedirektøren legg vekt på argumenta i det administrative vedtaket og statsforvaltarens klage, særleg knytt til privatisering og beslaglegging av verdifull strandsoner. Området er eigna til bading og rekreasjon, og har dessutan landskapsmessig verdi. Det er klart ein fordel for eigar å få optimalisert bruken av eit eksisterande naust. Naustet blir derimot ikkje ubrukeleg utan tiltaket, då det allereie har eit båtslepp. Det er difor tale om å optimalisere naustets funksjon for eigaren. Nyttan av optimaliseringen må vegast opp mot ålmentas interessa og dei landskapsmessige verdiar i området. Loven krev ein kvalifisert overvekt av fordelar for at det skal gjevast dispensasjon. Dette er ikkje tilfellet her, særleg når ein tek i betraktning at det ligg ein småbåthamn i nærleiken.

Konklusjon

Det er kommunedirektøren si vurdering at klagen frå Statsforvaltaren i Vestland bør takast til følgje og at det ikkje vert gjeve dispensasjon til etablering av kai og bryggje.

Aktuelt regelverk

1. Den som er part eller som har rettsleg klageinteresse har rett til å klage over vedtaket, jf. forvaltningslovens § 28.
2. Klagefristen er tre veker frå den dag underretninga om vedtaket kom frem til parten. Det er tilstrekkeleg at klagen er postlagt innan fristens utløp. Dersom klagen kjem inn etter fristens utløp, vil den bli avvist. Klagen kan likevel tas under behandling når det ligg føre særlege grunner eller klager ikkje kan lastast for forseinkinga, jf. forvaltningslovens §§ 29, 30 og 31.
3. Dersom ein part meiner at vedtaket ikkje er grunngjeven, kan det settast fram krav om dette innan klagefristen utløp, jf. forvaltningslovens §§ 24 og 25.
4. Klagen må nemne det vedtaket det klagast over, kva som ønskes endra og vere underteikna av klagaren eller hans fullmektig. Klagen bør grunngjevast, jf. forvaltningslovens § 32.
5. Vedtaket kan gjennomførast sjølv om det er påklaga. Klager kan likevel be om å få utsatt iverksettinga av vedtaket, inntil klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Statsforvaltaren kan på sjølvstendig grunnlag ta stilling til spørsmålet om utsatt iverksetting av vedtaket, jf. forvaltningslovens § 42.
6. Med visse begrensingar har partane rett til å sjå dokumentane i saka, jf. forvaltningslovens § 11.
7. Kommunen vil kunne gje nødvendig veiledning for at alle partar skal kunne ivareta sine

- interesser på best mogleg måte, jf. forvaltningslovens § 11.
8. Kommunen sin frist for å saksførebu klagesaka for klageorganet er 8 veker, jf. plan- og bygningslova § 21-8, jf. byggesaksforskrifta § 7-1 c.
 9. Der Statsforvaltaren i Vestland er klagar, vert klagesaka vidare sendt til departementet for oppnemning av setjestsforvaltar. Sakshandsamingsfrist for oppnemning av setjestsforvaltar er 6 veker, jf. plan- og bygningslova § 21-8, jf. byggesaksforskrifta § 7-1 e.
 10. Der vedtaket er endra til gunst for klager i klagesaken, er det adgang til å kreve dekning for nødvendige og vesentlige kostnader til advokat eller utgifter til annen juridisk bistand. Kravet må vere framsett innan tre veker etter at underretning om det nye vedtaket er kome frem til klager, jf. forvaltningslovens § 36.
 11. Søksmål om gyldigheten av vedtaket, eller krav om erstatning som følgje av vedtaket, kan ikkje reisast utan at ein har brukt sin adgang til å klage på vedtaket og klagen er avgjort av høgste klageinstans. Søksmål kan likevel reisast når det er gått 6 månader frå klage fyrste gang ble framsett og det ikkje skyldast forsømmelse frå klagars side at klageinstansens avgjerd ikkje ligg føre, jf. forvaltningsloven § 27 b.

Vedlegg i saken:

31.07.2023	Klage - Dispensasjon - gbnr 123/45 Risa - kai og flytebrygge	1969796
08.06.2023	Klage på avslag på søknad om dispensasjon for etablering av kai og flytebrygge - 123/45 Risa	1930466
19.01.2023	Klage på avslag til søknad om dispensasjon - gbnr 123/45 Risa	1867825
06.01.2023	Uttale vedr - Oversender søknad til uttalelse - søknad om bygging av kai og utlegging av flytebrygge - gbnr 123/45 Risa	1861612
11.01.2023	Avslått søknad om dispensasjon - gbnr 123/45 Risa	1861540
05.01.2023	Uttale - gbnr 123/45 Risa - kai og flytebrygge - dispensasjon	1861262
14.11.2022	Søknad om dispensasjon for oppføring av kai og flytebrygge - gbnr 123/45 Risa	1833920
14.11.2022	Følgjebrev til kommunen	1833921
14.11.2022	Søknad om dispensasjon	1833922
14.11.2022	nabovarsel opplysninger	1833923
14.11.2022	nabovarsel_kvittering (18)	1833924